

சிறப்பிதழ்
Special Issue

Chief Editor
Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor
Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board
Dr. MAM. Rameez
Dr. Jeyaraman
Dr.A. Ekambaram
Dr. G. Stephen
Dr. S. Chitra

Dr. S.Senthamizh Pavai
Dr. A. Shunmughom Pillai
Dr. P. Jeyakrishnan
Dr. Seetha Lakshmi
Dr. S. Easwaran

Dr. Kumara Selva
Dr. Ganesan Ambedkar
Dr. Krishanan
Dr. Kumar
Dr. S. Kalpana

Dr. T. Vishnukumaran
Dr M. N. Rajesh
Dr. Govindaraj
Dr. Uma Devi
Dr. Senthil Prakash
Dr. Pon. Kathiresan
Dr. S. Vignesh Ananth
Dr.M. Arunachalam
Dr. S. Bharathi Prakash

3-4 மாங்களி 2052
16th - 17th March 2021

ISSN : 2321 - 984X

நவீனாத் தமிழாய்வு

(பர்னாட்டுப் பர்முகாந் தமிழ் அய்வுக்குழு)

Journal of

Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language
Literature and Literary Theory, Tamil
UGC Care Listed (Group-I) Journal

தமிழ் உயராய்வுத்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி [நன்னாட்சி]
எண்யாம்பாளையம், திருச்செங்கோடு
சிறப்பிதழ் :
மதுகவைத் தமிழ்நாடு, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி [மகளிர்]
வீராங்கிபாளையம், சங்ககிரி

தமிழ் கலெக்கியங்களில் வாழ்வியல்

சிறப்பிதழ் ஆசிரியர்
Special Issue Editor

முஹைவர் ம. கவிதா
முஹைவர் செ. ஜெயந்தி

Published by

RAJA PUBLICATIONS

10, (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Thamizh Nadu, India.

Mobile : +91-9600535241
website : rajapublications.com

19 பகுதி-5
Part -5

மற்றொன்று:

செம்மொழித் தமிழ்

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்)

ஜனவரி - மார்ச்

ஏப்ரல் - ஜூன்

ஜூலை - செப்டம்பர்

அக்டோபர் - டிசம்பர்

Journal of

Classical Thamizh

(A Quarterly International Multi lataral Thamizh Journal)

January - March

April - June

July - September

October - December

ISSN:2321-0737

நற்றினை மருத்தினைப்பாடல்களின் வழி தமிழர் வாழ்வியல்

செ. தங்கராஜ்

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், கே. எஸ். ரங்கசாமி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
(தன்னாட்சி), திருச்செங்கோடு, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

&

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
எலையாம்பாளையம், திருச்செங்கோடு, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் படிக்க படிக்க இன்பம் தருவதாக இன்றளவும் உள்ளன. அவ்வாறான சங்கப் பாடல்களில் நம் மனதை அதிகம் ஈர்ப்பது அகம் சார்ந்த பாடல்களாகவே அமைகிறது. இவ்வாறாக அமையும் அகத்தினைப் பாடல்களை விளக்குவதற்காக புலவர்கள் தங்களது பாடல்களில் ஏராளமான உத்திகளைக் கையாண்டுள்ளனர். அந்தவகையில் நற்றினையின் மருத்தத்தினைப் பாடல்களை உள்ளரை மற்றும் இறைச்சியியை வைத்து மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

மருத்தத்தினைப் பாடல்களில் உள்ளதற

நற்றினையில் பரணர் பாடிய மருத்தத்தினைப்பாடலாக இடம் பெற்றுள்ள 260-ஆம் பாடல் உள்ளதற உவமத்திற்குச் சிறந்ததொரு பாடலாக அமைகிறது.

“கழனி மேய்ந்த கருந்தாள் எருமை பழனத் தாமரைப் பனிமலர் முனைஇத் தண்டுசேர் மள்ளின் இயலி அயலது குன்றுசேர் வெண்மணல் துஞ்சம் ஊர வெய்யை போல முயங்குதி முனையெழுத் தெவ்வந்த தேய்ந்த செவ்வேல் வயவன் மலிபுனல் வாயில் இருப்பை அன்னன் ஓலிபல் சூந்தல் நலம்பெறப் புனைந்த முகையவிக் கோதை வாட்டிய பகைவன் மன்யான் மறந்தமை கலனே”!

என்னும் பாடல் ‘ஊடல் மறுத்த தலைமகள் சொல்லியது’ எனத் தலைவி கூற்றாக அமைகிறது.

கழநீர் மலரை மேய்ந்த பெரிய காலையுடைய எருமையானது பக்கத்து வயலில் படர்ந்திருக்கும் தாமரையின் குளிர்ந்த மலரைத் தின்பதனை வெறுத்துவிட்டு கையிலே தடி கொண்ட வீரனைப் போல மிடுக்குடன் நடந்து அதன் பக்கத்திலுள்ள குன்று போலக் குவிந்த வெளிய மணலின் மீது தங்கும் ஊரனே! நீ இப்பொழுது விருப்புமுடையாய்ப் போல பலகாலும் என்னைத் தழுவிக் கொள்கிறாய்.

பகை மிகுதலாலே அங்குவந்த பகைவரை அழித்த சிவந்த வேற்படைகளையுடைய வீரனாகிய வீரான் என்பவனது நிறைந்த புனல்வாயிலை அடுத்த இருப்பைபூர் போன்ற என்னை விட்டுவிட்டு நீ நீங்கிச் சென்றதனால் என்னுடைய கூந்தல் அலகு பெற அலங்கரித்திருந்த அரும்பு மலர்ந்த பூமாலை வாடும்படி செய்த பகைவன் நீ. அதனால் நான் அதனை மறக்கவில்லை எனவே, என்னைத் தொடாகே, எனத் தலைவி தலைவனைப் பார்த்துக் கூறுவதாக இப்பாடலின் பொருளமைகிறது.

இங்கு, எருமையானது தாமரை மலரை உண்ணாது எதுக்கும் உதவாத கழநீரை உண்டு மனற்குன்றில் சென்று தங்குகிறது எனக் கூறுவது, தலைவன் தலைவியின் நலனை வெறுத்துவிட்டு காதற் பரத்தையிடம் இன்பம் தூய்க்கச் செல்கிறான். அதன் பிறகு அங்கும் நிலையாக இருக்காமல் சேரிப்பரத்தையின் மனையிலே சென்று உறங்கினான் என்று உள்ளதற உவமையை நாம்மால் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

மேலும், 340-ஆம் பாடலில் நக்கீர் சூறிய உள்ளதற உவமம் சிறப்பனதாக அமைகிறது.

செ. தங்கராஜ்

“புல்லேன் மகிழ்ந் புலத்தாலும் இல்லேன் கல்லா யானைக் கடுந்தேர்ச் செழியன் படைமான் பெருங்குளம் மடைநீர் விட்டெனக் காலனைத்து எதிரிய கணைக்கோட்டு வானை அள்ளலங் கழனி உள்வாய் ஓடிப் பகடுசேறு உதைத்த புள்ளிவென் புறத்துச் செஞ்சால் உழவர் கோற்படை மதரிப் பைங்கால் செறுவின் அணைமுதற் புரஞம் கோல்நேர் எல்வளை நெகிழ்ந்த நும்மே”² என்ற பாடல் ‘பரத்தையின் மறுத்தந்த தலைமகனைத் தலைமகன் நொந்து சொல்லியதாக’ தலைவி கூற்றில் அமைகிறது.

பாகனின் குறிப்பினை மட்டுமே அறிந்தும், பிறவற்றை அறியாத யானையையும், விரைந்து செல்லும் தேரினையும் உடைய செழியன் பெயராலே செய்த மாட்சியமைப்பட்ட பெரிய குளத்து நீர் மடையடைத் திறந்து கொண்டோடியதனாலே, அக்குளத்தினின்றும் புறம் போந்து கால்வாயை அடைந்து சென்று திரும் பிய திரண்ட கோட்டினையுடைய வாளையீன், அக்கால்வாயில் இருந்து சேற்றையுடைய வயலினுள்ளோடி ஆங்கு உழுது வருகின்ற ஏருமைக்கடாவின் காற்சேறுபட்ட புள்ளியுடைய வெளியே மேற்புறத்தோடு செவ்விய பஸ்தியாக மறித்து உழுகின்ற உழவர் தங்கைக்கோல் கொண்டு புடைத்தற்கும் அஞ்சாது பெருக்குற்று, நீர் பொருந்திய சேற்றின் மேல் வரம்படியிலோடி அப்பாற் போக இயலாமையால் அவ்வரம்படியிலே புரஞகின்ற வாணனது காவிரியின் வடபாலுள்ள ‘சிறுகுடி’ என்னும் ஊர் போன்ற, என்னுடைய கோற்றோழிலமைந்த அழகிய ஒளி பொருந்திய வளை நெகிழும்படி செய்த நின்னை புல்லவுஞ் செய்யேன் அதனில் நின்னை வெறுத்தேனுமில்லேன். அயலாந் தன்மையேனாதலின் என்னைத் தீண்டாதே இரு! என்பது இப்பாடலின் பொருள்,

இங்கு, குளத்தின் நீர் வெளியே சென்று களனியில் சென்று சேற்றில் சிக்கி, உழவரின் உழவரின் உழவுக்கு அஞ்சாது வரம்படியிலே சென்று புரண்டது வாளையீன், அது போல

தலைவனாகிய நீ பாணனின் பேச்சைக் கேட்டு மனையகத்தை விட்டுச் சென்று பரத்தை ஒருத்தி வீட்டில் தங்கினாய். அங்கு தங்கிய உன்னை வேறுசில பரத்தையரும் ஈர்ப்ப, அவர்களிடம் செல்லாது, ஒருத்தி இல்லத்திலேயே தங்கி இருந்து திரும்பி வந்திருக்கின்றாய் என்பது இப்பாடலின் மூலமாக வெளிப்படும் உள்ளுறை உவமாகும்.

“தடமருப்பு ஏருமைப் பிறழ்ச்சவல் இரும்போத்து மடநடை நாரைப் பல்லினம் இரிய நெடிநீர்த் தண்கயந் துடுமெனப் பாய்ந்து நாள்தொழில் வருத்தம் வீட்ச் சேட்சினை இருள்புனை மருதின் இன்னிழல் வதியும்”³

என்ற பாடல் அடிகளில் இருந்து, ஏருமைக்கிடாவானது நாரையினம் ஓடும்படி பொய்கையிலே வீழ்ந்து, பின்னர் தான் புகவேண்டிய இடம்புகாது மருதமர நிழலில் தங்குகிறது என்பதனை அறிய முடிகிறது.

இது போலத் தலைவன் முதலில் காமக்கிழுத்தியற்பாற் கிடந்து பின்னர் அவர்கள் தன்னை விட்டு நீங்குமாறு பரத்தையர் சேரியின் கண்ணே தங்கி ஆங்கு முயங்கிக் கவற்றி இன்றிக் கிடந்து அதன் பின்னரேனும் மனையகம் புகாமல் பாணன் புனர்பித்த புதிய பரத்தையின்பாற் தங்கியிருந்தாய் அதனால் இங்கு உனக்கு வேண்டியது என்ன என்பது தோழியால் உள்ளுறை உவமை அமையப் பேசப்படுகிறது.

மேலும், நற்றினை மருதத்தினையில் உள்ள 210, 280, 290, 300, 350, 390, 400, 180 போன்ற பாடல்களிலும் உள்ளுறை உவமை காணப்படுகிறது. மருதத்தினைப் பாடல்களில் இறைச்சிப் பொருள்

தொல்காப்பிய களவியலில் இடம் பெறும் ‘மேய்தொட்டுப் பயிறல்’ என்னும் 99-ஆவது நூற்பாவில் இடம் பெற்றுள்ள,

“தோழி நீக்கலின் ஆகிய நிலைமையும்”⁴ என்ற அடிக்கு ஏற்ப பின்வரும் தலைவன் கூற்றுப் பாடல் அமைகிறது,

“மன்ற ஏருமை மலர்தலைக் கார்ஆன்
இந்திம் பால்பயங் கொண்மார் கன்றுவிட்டு
ஊர்க்குறு மாக்கள் மேற்கொண்டு கழியும்
பெரும்லைர் விரியவின் விரும்பிப் போத்தந்து
தழையும் நாருந் தந்தனன் இவனென
இதையானி ஆயமொடு தகுநான் தடைஇத்
தூறுத் திங்கள் நண்கயம் படியும்
பெரும்தோள் குறுமகள் அல்லது
மருந்துபிறி நில்லையான் உற்ற நோய்க்கே”¹⁵
இப்பாடல், ‘சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றானாய
தலைவன் தோழிசேட்பத் தன்நெஞ்சிற்குரரத்ததாக’
அமைகிறது.

அதாவது, தொழுவத் துள்ள அகன்ற
தலையையுடைய கார் ஏருமையின் மிக இனிய
பால் மியப்பக் கற்கு சொன்னும் வாய்வில் அவற்றின்
கன்றுகளைத் தொழுவத்தில் நிறுத்திவிட்டு,
ஊரிலுள்ள மாடுமேய்க்கும் இளஞ்சிறுவர்கள்
அங்கெருமையின் மீதேயிருக் கொண்டு தணித்தனியே
மேய்த்து வருவதற்கு ஏகாம்பிற்கும் பெரிய இருள்
நீங்கும் விரியற்காலத்து விருப்பத்தோடு வந்து
உடுக்குந் தழையும் குடுமாலையம் இவன்
தந்தானென்று கலன் அணிந்த ஆயத்தோடு
தருதிப்புடைய நாணம் தன்னை வளைக்கப்பட்டு
என்னைப் பெறுமாறு தான் எடுத்துக் கொண்ட
நோன்னின் பயானாகத் தூத் திங்களிலே தன்னிய
நீரில் ஆடுகின்ற பெரிய தோன்னுடைய
அவ்விளாமகளே யான் உற்ற நோயை நீக்கும்
மருந்தாக அப்சுங்களாள். அவள் அஸ்து பிறிதோரு
மருந்து இல்லை என்பது இப்பாடலின் பொருள்.

எருமைப் பாலினை அதிகம் கறக்கும்
என்னாந்தினை வைத்துக் கொண்டு தலைவன்
தலைவி மீது கொண்டுள்ள அன்பை
அநிகப்படுத்துவதாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
இங்கு குறுமாக்களைத் தலைவியாக வைத்துக்
கொள்ள வேண்டும் இதுவே இறைச்சிப்பொருளாகும்

மேலும், நற்றினை தலைவிருந்தாக அமையும்
280-ஆவது பாடலில் இறைச்சிப் பொருள்
காணப்படுகிறது.

தலைவன் சிறப்புடைய தலைமகளை இகழ்ந்து
கூறி அவளை வருத்தம் அடையச் செய்துவிட்டு
சிறப்பில்லாத பரத்தையரின் நலனை நுகர்கின்றான்.
பின்னொருநாள் தலைவன் வாயில் மறுத்து
தோழியிடம் தலைவனைப் பற்றிக் கூறும் பொழுது,

“பழன யானைப் பாசறைப் புறத்துக்
கழனி காவலர் சுடுநந்து உடைக்கும்”¹⁶

என்ற அடியின் மூலமாக இறைச்சிப் பொருளை
பரணர் வெளிப்படுத்துகிறார். வயலைக் காவல்
செய்யும் மன்ஸர் நண்டைச் சுட்டு ஆமையின் கல்
போன்ற முதுகிலே உடைக்கின்ற வகையில்
தலைவனின் செயல் உள்ளது. எனக் கடிந்து
கூறுகிறாள் தலைவி.

மேலும், நற்றினை மருத்தத்தினையில் 230,
310 ஆகிய பாடல்களிலும் இறைச்சிப் பொருள்
காணப்படுகிறது.

முடிவுரை

நற்றினை எனும் சங்ககால இலக்கியத்தின்
வாயிலாக, தமிழர்களின் அன்றையகால வாழ்க்கை
முறைகள் அவர்களது பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும்
பண்பாடுகள், தலைவன் தலைக்கு இடையேயான
வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் ஆகிய செய்திகளை
உள்ளுரை மற்றும் இறைச்சிப் பொருள்களின்
வழியாக அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. நாராயண்சாமி ஜயர். பி. அ., நற்றினை மூலமும் உரையும், பா. 260
2. நாராயண்சாமி. பி. அ., நற்றினை மூலமும் உரையும், பா-340
3. நாராயண்சாமி. பி. அ., நற்றினை மூலமும் உரையும், பா-330, பா-1-5
4. தொல் காப் பியம், பொருளதிகாரம், இளம்பூரணனார் உரை, நூ. 99
5. நாராயண்சாமி. பி. அ., முற்கட்டியது, பா-80
6. மேலது, பா. 280, பா. அ. 6-7

ஓ